

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Buga Vadim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 martie 2018, în cauza penală în privința lui

*Buga Vadim XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 06.11.2015 - până la 11.10.2017

instanța de apel:

de la 08.11.2017 - până la 01.03.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 22.06.2018 – până la 18.07.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 16.08.2018 – până la 21.11.2018

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 11 octombrie 2017, inculpatul Buga Vadim a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 al. (2) lit. c), d) Cod penal – furt de la Supciuc Maria, și în baza acestei legi i-a fost aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceiași sentință Buga Vadim Alexandr a fost achitat de la învinuirea în săvârșirea furtului de la Miguș Ana, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

A fost disjungat din dosarul penal materialele cauzei penale pe faptul furtului de la Miguș Ana și au fost transmise organului de urmărire penală a IP Bălți pentru identificarea făptuitorului.

Acțiunea civilă înaintată de Supciuc Maria a fost admisă și s-a încasat de la Buga Vadim în beneficiul lui Supciuc Maria prejudiciul material în sumă de 12645 lei.

Acțiunea civilă înaintată de Miguș Ana a fost respinsă pe motivul achitării inculpatului pe acest capăt de acuzare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Buga Vadim la data de 12.08.2015, în intervalul de timp 07:00-17:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns prin geam în apartamentul nr. XXXXX, care aparține cet. Supciuc Maria, de unde pe ascuns a sustras 200 de dolari, care conform ratei de schimb valutar constituie echivalentul sumei de 3800 lei; un lănișor cu o cruciuliță din aur cu masa de 3 gr. în valoare de 1550 lei; o brățară bărbătească din argint cu masa de 3 gr. în valoare de 490 lei; un lănișor cu pandantiv din argint de forma "zodiei fecioara" cu masa de 2 gr. în valoare de 400 lei; un lănișor din aur la masa de 1 gr. în valoare de 600 lei; un cercel din aur masa de 1,5 gr. în valoare de 500 lei; un ceas bărbătesc în valoare de 150 lei; un ceas de damă în valoare de 100 lei; un telefon mobil de model "Nokia C3" cu IMEI XXXXX de culoare neagră-gri cu husă de culoare roșie în valoare de 2500 lei; un telefon mobil de model "Philips Xenium" în valoare de 400 lei; un inel bărbătesc din metal neprețios în valoare de 100 lei; o pereche de butoni pentru cămașă bărbătească în valoare de 150 lei; o lanternă de culoare neagră în valoare de 250 lei; o pereche de foarfece metalice în valoare de 100 lei; un portmoneu din piele de culoare cafenie cu inscripția „BOSS" în valoare de 250 lei, în care se aflau bani în sumă de 200 dolari SUA, care conform ratei de schimb valutar constituie echivalentul sumei de 3800 lei; un ceas pentru bărbați de model "TIMEX" în valoare de 1200 lei; o brichetă metalică în valoare de 25 lei; o brichetă în valoare de 150 lei; o pereche de cercei din metal în valoare de 100 lei; un lanț din argint cu masa de 1 gr. în valoare de 70 lei; o brățară din aur cu masa de 2,2 grame în valoare de 900 lei; o bucată de inel din argint cu forma "inimii" fără valoare materială; 12 bancnote-suvenire în formă de 200 euro, fără valoare materială; o cutie din masă plastic de culoare albă, fără valoare materială; bani în sumă de 6,60 EURO, care conform ratei de schimb valutar constituie echivalentul sumei de 138,60 lei; bani în sumă de 2,75 dolari canadieni, care conform ratei de schimb valutar constituie echivalentul sumei de 40,56 lei; bani în sumă de

21,10 ruble rusești, care conform ratei de schimb valutar constituie echivalentul sumei de 6,3 lei; bani în sumă de 0,10 dolari SUA, care conform ratei de schimb valutar constituie echivalentul sumei de 1,9 lei; o monedă de 15 copeici de fabricație a URSS, fără valoare materială, ce aparțin cet. Supciuc M., iar în total bunuri materiale în valoare de 17757,36 lei, cauzând părții vătămate daune în proporții considerabile și cu bunurile sustrase de la locul comiterii infracțiunii s-a eschivat.

La fel inculpatul Buga Vadim este învinuit de organul de urmărire penală în aceea că el, în noaptea de 26.07.2015 spre 27.07.2015, aflându-se pe str. XXXXX, folosindu-se de faptul, că nu este observat de nimeni, forțând printr-o metodă neidentificată fereastra de la casa nr. 12 de pe str. XXXXX, ce aparține Miguș A., a pătruns în interiorul casei date, de unde din diferite locuri, a sustras pe ascuns bani în sumă de 1000 Euro, care conform ratei de schimb valutar constituie echivalentul sumei de 21000 lei; bani în valoare de 4000 lei; o pereche de cercei din aur cu piatră la prețul de 1200 lei; un lăntșor din aur cu pandantiv în valoare de 2400 lei; un lăntșor din aur cu pandantiv în formă de „chipul maicii domnului” în valoare de 800 lei, un lăntșor din aur cu pandantiv în formă de cap în valoare de 2800 lei, un lăntșor din aur la preț de 800 lei, o pereche de cercei din aur în valoare de 1200 lei; o pereche de cercei din aur în forma unui smochin de viță de vie în valoare de 2000 lei, un inel de cununie din aur în valoare de 2000 lei, două cruci din aur în valoare de 1200 lei, un set compus dintr-o pereche de cercei din aur și pandantiv din aur în valoare de 2000 lei, un pandantiv din aur în valoare de 1200 lei; un lăntșor din metal neprețios în valoare de 200 lei; un set compus dintr-un lăntșor din bronz cu pandantiv și o pereche de cercei în valoare de 380 lei; o monedă de colecția din aur în valoare de 6000 lei; ce aparțin cet. Miguș Anna, iar în total bunuri materiale în valoare de 49180 lei, pricinuindu-i părții vătămate Miguș Anna XXXXX o daună materială în proporții considerabile și cu bunurile sustrase de la locul comiterii infracțiunii s-a eschivat.

În motivarea soluției de achitare a inculpatului, instanța a indicat, că acuzarea n-a prezentat probe pertinente și concludente că anume Buga Vadim în noaptea de 26.07.2015 spre 27.07.2015, a pătruns în domiciliu lui Miguș A., de unde a sustras o monedă de colecție din aur și alte bunuri în valoare de 49180 lei, ce aparțin cet. Miguș Anna.

3. Împotriva sentinței pronunțată integral la 11 octombrie 2017, au declarat apeluri:

- la data de 25 octombrie 2017, procurorul Marian Ramașcan, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Buga Vadim să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pe faptul furtului de la cet. Supciuc Maria și în baza sancțiunii a-i fi aplicată pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 2 ani și de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pe faptul furtului de la cet. Miguș Ana și în baza sancțiunii a-i fi aplicată pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 2 ani. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, a-i stabili lui Buga Vadim pedeapsa definitivă sub formă de 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- la 26 octombrie 2017, inculpatul Buga Vadim, prin care își exprimă dezacordul cu sentința primei instanțe, solicitând rejudecarea cauzei și emiterea unei hotărâri noi.

3.1. În susținerea apelului, procurorul a expus următoarele:

- instanța de judecată corect a ajuns la concluzia că, acțiunile inculpatului urmează a fi reîncadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pe motiv că în conformitate cu modificările Codului penal din 28.07.2016 - se consideră proporții mari, valoarea bunurilor sustrase, care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Prin urmare, conform Hotărârii Guvernului R. Moldova nr. 974 din 04.12.2014 a fost aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2015, în mărime de 4500 lei. Astfel, constituie proporții mari suma de 90000 lei, iar valoarea bunurilor sustrase de către Buga Vadim este de 66937,36 lei, ceea ce nu constituie proporții mari;

- instanța de judecată eronat a făcut trimitere la declarațiile lui Buga Vadim, precum că monedele în colecție i-au fost dăruite de către Babucea Oleg, în realitate inculpatul a declarat că această colecție i-a fost transmisă pentru a găsi cumpărător. În susținerea poziției sale, partea apărării a prezentat și martorul pe nume Babucea Oleg, care a comunicat instanței că este în relații de prietenie cu Buga Vadim și, în timpul când se afla în Federația Rusă, un profesor de istorie de la Universitatea de Stat din Sanct Petersburg, i-a transmis o colecție din 5 monede, 4 din argint și una din metal galben în formă ovală, ultima la părerea sa are o valoare istorică și valorează în jurul de 50000 dolari SUA. În aceste circumstanțe, declarațiile inculpatului și a prietenului său Babucea Oleg, urmau a fi apreciate critic

de către instanța de judecată, deoarece ultimul, la întrebările procurorului, nu a putut descrie în detalii moneda din aur, care la părerea lor avea o însemnătate istorică, și ne cătând la faptul că este foarte prețioasă, Buga Vadim a permis persoanei de la amanet să facă tăieturi pe ea, or în asemenea situație ea își pierde din valoare. Este puțin probabil ca Babucea Oleg să-i fi permis lui Buga Vadim să deterioreze moneda care are o asemenea valoare după cum a declarat. Martorul Babucea XXXXX nu a putut explica instanței cum a transportat colecția din monede peste hotarele Federației Ruse și din care motive nu a declarat această colecție la trecerea frontierei, iar la descrierea monedei nu a putut comunica despre semnele caracteristice specifice ale monedei din aur;

- instanța de judecată nu a ținut cont de declarațiile părții vătămate Miguș Ana, care în ședința de judecată a descris destul de amănunțit moneda din aur care a fost sustrasă de la ea și a descris un semn caracteristic esențial, că moneda respectivă are pe ea semne de la lovituri cu ciocanul, semne caracteristice care nu au fost descrise nici de inculpat și nici de Babucea Oleg, care pretinde că este proprietarul monedei. Miguș Ana a mai declarat că moneda respectivă i-a fost donată de către o doamnă din Grecia la care a lucrat, doamna comunicându-i că moneda este valoroasă și atunci când îi va fi mai greu în viață s-o folosească;

- nu s-a ținut cont de faptul că, în cadrul urmăririi penale Miguș Ana a comunicat ferm organului de urmărire penală că moneda prezentată de rând cu altele, îi aparține ei, iar ulterior, în timpul ședințelor de judecată, fiind insistent convinsă atât de către inculpat, cât și de martorul Babucea Oleg, care a fost prezent la mai multe ședințe de judecată, ultima deja a declarat că nu este încrezută că aceasta este moneda ei. Totodată nu s-a atras atenția și la faptul că Miguș Ana a comunicat instanței că, nu este încrezută că anume Buga Vadim a comis furtul, doar pe motivul că la domiciliul inculpatului nu au fost depistate și alte obiecte din aur care au fost sustrate, afirmație care de asemenea i-a fost insuflată de inculpat. Or, obiectele din aur puteau fi ușor realizate de către Buga Vadim, precum a încercat să vândă și moneda din aur, însă nu a realizat-o pe motiv că a considerat că o poate vinde ca un obiect de valoare istorică și nu ca aur. Astfel, consideră că instanța de judecată urma să ia în calcul la adoptarea sentinței declarațiile părții vătămate Miguș Ana făcute în cadrul urmăririi penale, când a făcut declarații libere, fără a fi influențată prin diferite metode de către inculpat, martorul Babucea Oleg sau alte persoane.

3.2. În susținerea apelului, inculpatul Buga Vadim a expus că nu are nici o legătură cu furtul săvârșit la Supciuc Maria, iar bunurile ridicate de la domiciliul lui, pe care chipurile partea vătămată le-a recunoscut, îi aparțin inculpatului. Privitor la lăntișorul din argint a indicat, că partea vătămată nu a putut demonstra că a fost procurat de ea, iar așa obiecte ca lanternă, foarfece, 15 copeici sovietice pot fi găsite în orice casă.

- prin raportul de expertiză se confirmă, că inculpatul nu s-a aflat în apartament, nu sunt amprente digitale sau urme. Totodată, partea vătămată Supciuc Maria în instanța de judecată a declarat, că ușa apartamentului a fost descuiată cu propria cheie, așa cum ea a găsit cheia în lacătul ușii. Printre obiectele ridicate de la el nu se regăsesc foarfece, nici cutiile care chipurile au fost recunoscute de partea vătămată, inculpatul nu cunoaște de unde acestea puteau să apară.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 martie 2018, apelul declarat de către inculpatul Buga Vadim a fost respins ca nefondat.

Apelul declarat de către procurorul în Procuratura mun. Bălți Ramașcan M. a fost admis, sentința casată, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Buga Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 186 alin. (2) lit. c), d); 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și în baza acestor legi i sa stabilit pedeapsa, după cum urmează:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (pe furtul de la Supciuc Maria) – 2 (doi) ani închisoare;

- în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal (pe furtul de la Miguș Ana) – 2 (doi) ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i sa stabilit lui Buga Vadim pedeapsa definitivă de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea de la Buga Vadim prejudiciul material în sumă de 43180 lei în folosul lui Miguș Ana.

În rest în latura acțiunii civile a lui Supciuc Maria și în latura corpurilor delictive au fost menținute dispozițiile sentinței.

4.1. Motivând soluția emisă, instanța de apel a susținut că, analizând probele administrate de instanța de fond, materialele cauzei, a reținut că la examinarea cauzei respective nu s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța nu a cercetat cauza sub toate

aspectele, nu a dat apreciere probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate nu a reținut just starea de fapt pe episodul furtului de la partea vătămată Miguș Anna.

La demersul părții acuzării, instanța de apel a reluat cercetarea judecătorească în scopul audierii părții vătămate, a martorilor și cercetarea suplimentară a probelor administrate conform regulilor generale prevăzute pentru prima instanță.

Instanța de apel a apreciat că soluția primei instanțe privitor la faptul că n-au fost acumulate probe pertinente și concludente că anume Buga Vadim în noaptea de 26.07.2015 spre 27.07.2015, a pătruns în domiciliu cet. Miguș Anna, de unde a sustras o monedă de colecție din aur și alte bunuri în valoare de 49180 lei, este neîntemeiată și contravine bazei probante existente pe cauză, cercetată în instanța de apel la demersul părții acuzării, care nu a fost pe deplin verificată și apreciată la justa valoare.

În derulare instanța de apel a cercetat declarațiile din prima instanță a participanților la proces precum și a audiat inculpatul Buga Vadim, partea vătămată Miguș Anna, martorul Bulbucea Oleg, Delogramatic Constantin, martorul Matiescu Vitalie.

În afară de aceasta, instanța de apel a considerat că vina inculpatului se confirmă și prin materialele cauzei, examinate în ședința de judecată: ordonanța și proces-verbal de ridicare a unei monede din aur din 22.09.2015 și tabelul foto anexat la el (v.1, 153-155); procesul-verbal de recunoaștere din 23.09.2015, (v.1, f.d. 156-163); procesul-verbal de examinare a obiectului din 23.09.2015, (v.1, f.d. 164); ordonanța de recunoaștere și anexare a monedei în calitate de corp delict din 23.09.2015 (v.1, f.d. 165).

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, probele sus-indicate formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului și combat argumentele acestuia precum că, el nu a comis faptele sus-indicate, probele cercetate confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului Buga Vadim în comiterea furtului din gospodăria părții vătămate Miguș Anna. Deși partea vătămată în instanța de fond și de apel a negat că moneda din aur este a ei, totuși aceasta a descris detaliat moneda care a fost furată de la ea, indicând detalii cunoscute numai ei, și care coincid cu moneda care a fost restituită părții vătămate. Astfel, Miguș Anna a indicat, că moneda ce i-a fost furată are pe ea semne de la lovituri cu ciocanul, semne caracteristice care nu au fost descrise nici de inculpat și nici de Bulbucea Oleg, care pretinde că este proprietarul monedei. Moneda restituită la fel este lovită. Diametrul

monedei furate este același ca la moneda care i-a fost restituită. Sub acest aspect instanța de apel a apreciat ca întemeiate argumentele procurorului, că instanța de fond neîntemeiat a pus la baza sentinței de achitare declarațiile părții vătămate Miguș Ana date în ședința de judecată și nu cele date în cadrul urmăririi penale, unde Miguș Ana a comunicat ferm organului de urmărire penală că moneda prezentată îi aparține ei.

De asemenea instanța de apel a apreciat critic declarațiile pătimatei date în ședințele judiciare inclusiv din motiv că, aceasta fiind de vârstă înaintată, având vedere slabă și fără a vedea moneda zeci de ani, doar în ședințele judiciare și-a adus aminte că pe monedă erau imprimare trompete și nu cheițe, fapt ce indică la dorința acesteia de a-i atenua situația inculpatului, pentru a nu fi pedepsit, după cum a indicat și procurorul în apelul declarat.

Instanța de apel a concluzionat că circumstanțele date cu certitudine indică la aceea, că moneda ridicată din domiciliul inculpatului aparține și a fost sustrasă din casa părții vătămate. În așa mod au fost apreciate critic declarațiile inculpatului, precum și a martorului Bulbucea Oleg, precum că moneda din aur îi aparține ultimului și acesta i-a dat-o lui Buga Vadim pentru ca ultimul să găsească cumpărător la ea, or, în cadrul audierii în instanța de fond și de apel martorul nu a putut descrie cu exactitate datele caracteristice ale monedei, în timp ce partea vătămată a indicat detalii care coincid întru-totul cu moneda ridicată în cadrul percheziției. Cu atât mai mult, că în cadrul ședinței instanței de apel, martorul Bulbucea Oleg a precizat, că la f.d. 59 v.1, îi este greu să recunoască care e moneda, deși în aceste poze moneda de aur în genere lipsește, iar la f.d. 155-163 v.1, unde este fotografiată moneda din aur, a indicat că aceste monede nu le poate recunoaște, ceea ce pune la îndoială declarațiile acestuia privind faptul că este proprietar al monedei. Probele sus-indicate formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și combat argumentele instanței de fond precum că nu au fost prezentate probe ce confirmă vinovăția inculpatului în comiterea furtului de la partea vătămată Miguș Ana.

Verificând legalitatea sentinței pe acest episod, instanța de apel a remarcat faptul că, prima instanță, contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, n-a examinat complet și obiectiv conținutul, precum și valoarea probatorie a probelor acumulate pe caz și incorect a stabilit că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. Instanța de apel a apreciat că probele administrate în cauză dovedesc indubitabil că sunt

întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Apreciind probele pe cauză, declarațiile inculpatului, părții vătămate, martorilor, materialele din dosar din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al colaborării lor și luând în considerație cele menționate mai sus, Instanța de apel a reținut în sarcina inculpatului următoarele:

Buga Vadim, în noaptea de 26.07.2015 spre 27.07.2015, aflându-se pe str. XXXXX, folosindu-se de faptul, că nu este observat de nimeni, forțând printr-o metodă neidentificată fereastra de la casa nr. XXXXX, ce aparține lui Miguș A., a pătruns în interiorul casei date, de unde din diferite locuri, a sustras pe ascuns bani în sumă de 1000 Euro, care conform ratei de schimb valutar constituie echivalentul sumei de 21000 lei; bani în valoare de 4000 lei; o pereche de cercei din aur cu piatră la prețul de 1200 lei; un lăntșor din aur cu pandantiv în valoare de 2400 lei; un lăntșor din aur cu pandantiv în formă de „chipul maicii domnului” în valoare de 800 lei, un lăntșor din aur cu pandantiv în formă de cap în valoare de 2800 lei, un lăntșor din aur la preț de 800 lei, o pereche de cercei din aur în valoare de 1200 lei; o pereche de cercei din aur în forma unui smochin de viță de vie în valoare de 2000 lei, un inel de cununie din aur în valoare de 2000 lei, două cruci din aur în valoare de 1200 lei, un set compus dintr-o pereche de cercei din aur și pandantiv din aur în valoare de 2000 lei, un pandantiv din aur în valoare de 1200 lei; un lăntșor din metal neprețios în valoare de 200 lei; un set compus dintr-un lăntșor din bronz cu pandantiv și o pereche de cercei în valoare de 380 lei; o monedă de colecția din aur în valoare de 6000 lei; ce aparțin lui Miguș A., iar în total bunuri materiale în valoare de 49180 lei, pricinuindu-i părții vătămate Miguș A. o daună materială în proporții considerabile și cu bunurile sustrate de la locul comiterii infracțiunii s-a eschivat.

Acțiunile inculpatului Buga Vadim pe acest capăt de acuzare, în opinia instanței de apel, pe deplin se încadrează în prevederile art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Totodată, instanța de apel a susținut poziția privind respingerea apelului declarat de inculpat, prin care acesta solicită achitarea sa pe capătul de învinuire de furt de la Supciuc Maria, în acest sens menționând că, deși inculpatul își neagă vina în comiterea furtului dat, vinovăția

acestui se întemeiază pe: declarațiile părții vătămate Supciuc Maria, date în instanța de fond; declarațiile martorilor Supciuc Olga, Matiescu Vitalie, Delogramatic Constantin, Diug Maxim; precum și prin materialele cauzei, examinate în de instanța de apel cum sunt: plângerea cet. Supciuc Maria; proces-verbal de cercetare la fața locului din 12.08.2015; proces-verbal de ridicare din 18.09.2015 a unui telefon mobil de model «NOKIA» de la cet. Carabulea Iuri; proces-verbal de ridicare din 18.09.2015 a unui ceas de mână pentru bărbați de model «TIMEX» de la cet. Diug Maxim; proces-verbal de ridicare din 18.09.2015; proces verbal de examinare a obiectelor din 19.09.2015; proces-verbal de percheziție la domiciliul lui Buga Vadim din 18.09.2015; corpuri delictate recunoscute prin ordonanța OUP din 19.09.2015; certificat de la magazinul „ARGINTAUR” cu nr. 06/15; informația parvenită de la compania de telecomunicații “ORANGE”.

Probele sus-indicate în opinia instanței de apel, formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului și combat argumentele inculpatului precum că, el nu a sustras bunurile părții vătămate Supciuc Maria. În acest sens apreciind ca neîntemeiată cerința părții apărării privind achitarea inculpatului Buga Vadim din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat. Martorii colaboratori de poliție Matiescu Vitalie și Delogramatic Constantin, care au efectuat percheziția la domiciliul lui Buga Vadim, au indicat, că bunurile depistate și ridicate de la inculpat au fost ulterior recunoscute de partea vătămată. Deci, faptul că o mare parte din bunurile ce au fost sustrate de la Supciuc Maria au fost găsite la domiciliul inculpatului, denotă în mod cert că anume ultimul a pătruns în domiciliul părții vătămate și a sustras bunurile date.

De asemenea, de către instanța de apel au fost apreciate ca nefondate argumentele inculpatului, precum că bunurile ridicate din domiciliul său îi aparțin lui și au fost procurate de el la piață, fiind de mâna a doua, or, în afară de bunuri sub formă de diverse obiecte, de la domiciliul inculpatului au mai fost ridicate și sume bănești, și anume: 6.6 Euro, 2.75 dolari canadieni, 21,1 ruble rusești, 0,10 dolari SUA, adică în același quantum în care au fost sustrate de la partea vătămată, ceea ce indică că atât bunurile materiale, cât și sumele bănești au fost sustrate de inculpat, or, multitudinea de bunuri și obiecte depistate la inculpat și care aparțin părții vătămate Supciuc Maria, nu poate fi interpretată ca o coincidență, și indică cu certitudine la vinovăția inculpatului în sustragerea acestora.

Pe acest capăt de învinuire, instanța de apel a apreciat că argumentarea făcută de prima instanță corespunde circumstanțelor cauzei

și nu sunt temeiuri de a interveni în soluția adoptată pe cauză. Acțiunile inculpatului și pe acest capăt de acuzare pe deplin se încadrează în prevederile art. 186 alin. (2) lit. c), d) CP după semnele calificative – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Totodată, instanța de apel a conchis că este întemeiată concluzia primei instanțe privind recalificarea acțiunilor inculpatului în prevederile art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, fapt corect indicat și de procuror în apelul declarat, pe motiv că în conformitate cu modificările Codului penal din 28.07.2016 - se consideră proporții mari, valoarea bunurilor sustrate, care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Prin urmare, conform Hotărârii Guvernului R. Moldova nr. 974 din 04.12.2014 a fost aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2015, în mărime de 4500 lei. Astfel, constituie proporții mari suma de 90000 lei, iar valoarea bunurilor sustrate de către Buga Vadim este de 66937,36 lei, ceea ce nu constituie proporții mari.

Instanța de apel a susținut că la stabilirea pedepsei inculpatului sa condus de prevederile art. 61 Cod penal, la fel și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7 și 75 Cod penal, de gravitatea și gradul de pericol social a crimei săvârșite de inculpat, precum și de personalitatea inculpatului.

În prezenta cauză, instanța de apel, a considerat întemeiată solicitarea din apelul procurorului în partea numirii în privința inculpatului a pedepsei închisorii cu executarea reală a pedepsei și constată, că corijarea inculpatului este posibilă doar prin izolarea acestuia de societate, pedeapsa dată va corecta vinovatul și va asigura scopurile pedepsei. Această concluzie este dictată atât de sancțiunea normei penale, cât și de personalitatea inculpatului, care nu se atrage la răspundere penală pentru prima dată, fiind anterior condamnat și având și alte atingeri cu legea, la moment fiind condamnat pe altă cauză penală inclusiv pentru infracțiuni similare, pedeapsa închisorii fiind echitabilă faptelor săvârșite de inculpat și care-și va atinge scopurile puse.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar a admite acțiunea civilă a părții vătămate Miguș Anna și a încasa de la inculpat în beneficiul acesteia prejudiciul material în sumă de 43180 lei.

În cazul dat, instanța de apel, având la dispoziție sume exacte indicate de partea vătămată, ca prejudicii materiale cauzate prin

infracțiunea săvârșită de către inculpat, a considerat oportun și întemeiat de a admite acțiunea civilă înaintată pe cauză de partea vătămată Miguș Anna, or, paguba pricinuită părții vătămate a fost cu certitudine stabilită deja la faza urmăririi penale, constituind o sumă fixă indicată de partea vătămată. Cauzarea prejudiciilor materiale în sumele date a fost reținută și prin rechizitoriu în sarcina inculpatului Buga Vadim, iar careva divergențe referitor la cuantumul prejudiciilor materiale nu sunt, ele fiind constatate cu exactitate de către partea acuzării.

5. Decizia Colegiului penal al Curții de apel Bălți din 01 martie 2018, pronunțată integral la 28 martie 2018, a fost atacată cu recursuri ordinare:

- la 20 aprilie 2018, de către partea vătămată Miguș Anna, prin care, indicând în calitate de temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Buga V. să fie achitat din motiv că fapta infracțională de furt nu a fost comisă de acesta.

- la data de 26 iulie 2018, de către inculpatul Buga Vadim, prin care fără a indica unul din temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat emiterea unei decizii echitabile.

6. În susținerea recursului, partea vătămată Miguș Anna a expus următoarele:

- nu este de acord cu condamnarea inculpatului în baza art. 186 Cod penal pe episodul în care este vizată, deoarece analizând minuțios moneda care i-a fost restituită la urmărirea penală, a constatat că nu este a ei. Prin urmare, inculpatul nu se face vinovat de comiterea furtului incriminat pe acest episod;

- instanța de apel nu a luat în considerare afirmațiile părții vătămate dispunând eronat, neîntemeiat și nemotivat asupra condamnării inculpatului, pentru o faptă pe care acesta nu a comis-o;

- instanța a admis încălcări procedurale la judecarea apelurilor, prin faptul că după o sentință de achitare, fără a administra probe noi, reinterpretează aceleași probe, a dispus condamnarea lui Buga V. în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, încălcând astfel prevederile art. 414 Cod de procedură penală.

6.1. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 iulie 2018, a fost dispusă inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Miguș Anna, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 martie 2018, în cauza penală în privința lui Buga Vadim, ca fiind vădit neîntemeiat.

6.2. Motivând soluția emisă, instanța de recurs ordinar a statuat că în urma verificării materialelor dosarului în raport cu criticele punctate de recurentă în cererea de recurs, instanța de recurs ordinar a conchis asupra netemeinicii acestora, întrucât la judecarea apelurilor declarate, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de casare a sentinței, în partea achitării inculpatului Buga Vadim.

În opinia instanței de recurs ordinar, soluția instanței de apel este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept constatate din actele dosarului, iar careva temeuri de a interveni în aceasta, nici din oficiu, nu s-au stabilit, or, invocând eroarea de drept prevăzută de pct. 6), recurenta a semnalat despre faptul că instanța de apel nu s-a expus argumentat și nu a luat în considerare afirmațiile sale vizavi de aceea că moneda ce i-a fost restituită nu-i aparține, iar inculpatul nu se face vinovat de comiterea furtului de la domiciliul său.

Instanța de recurs de asemenea a apreciat ca fiind declarative și vădit nefondate alegațiile recurente reieșind din faptul că, partea descriptivă a deciziei contestate cuprinde o amplă motivare, atât în fapt, cât și în drept, referitor anume la poziția contradictorie a părții vătămate Miguș A. adoptată de aceasta pe parcursul procesului penal. Motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel precum și raționamentele pe care instanța le-a expus în decizie echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO și art. 417 Cod de procedură penală.

Concomitent instanța de recurs ordinar a menționat doctrina juridică națională și prevederile din art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală care remarcă faptul că, verificarea probelor este atributul exclusiv al activității desfășurate de instanțe privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Nemijlocit, operațiunea verificării constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor, înlăturarea contradicțiilor existente. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, și a coroborării lor. La judecarea apelului, instanța este în drept să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de prima instanță), precum și să administreze probe noi, pentru elucidarea adevărului și pentru formularea unei concluzii temeinice vizavi de acuzația imputată inculpatului prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței.

În acest aspect, lecturând actele dosarului, instanța de recurs ordinar a constatat că la demersul părții acuzării, instanța de apel a reluat cercetarea judecătorească în scopul audierii părții vătămate, a martorilor și pentru cercetarea suplimentară a probelor administrate conform regulilor generale prevăzute pentru prima instanță, partea apărării a solicitat audierea suplimentară a martorului Bulbucea O., demersul fiind admis.

Prin urmare, procedural, instanța de apel corect a purces la examinarea probatoriului din dosar. Careva probe noi nu au fost prezentate de părți.

Pe lângă cele consemnate, instanța de recurs ordinar a făcut o determinare substanțială, și anume că, procedura de examinare a apelului, după pronunțarea unei hotărâri de achitare a primei instanțe, prezintă unele particularități aparte.

În acest sens, trebuie avute în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția Europeană pentru Drepturile și Libertățile Fundamentale ale Omului, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate de Curtea Europeană în jurisprudența sa, și prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, potrivit cărora după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel, precum și fără audierea martorilor acuzării, în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorială, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea unei persoane.

La caz, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat a intervenit în fața instanței de apel cu solicitarea de a se efectua o nouă audiere atât a inculpatului, a părților vătămate, cât și a martorilor, declarațiile cărora au fost consemnate în decizie. Adică, s-a adevărit că instanța de apel a ținut seama de dispozițiile legale pertinente în acest sens și a audiat nemijlocit părțile din dosar a căror declarații, în opinia instanței, au influențat în mod direct soluționarea acestei cauze, pe episodul cu partea vătămată Miguș A., prin aceasta respectând, totodată, dispoziția art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar opozabil poziției susținute de recurentă, verificând suplimentar materialele dosarului, a specificat că judecând apelul, instanța a adoptat o soluție corectă, legală și întemeiată. Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de

procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care în consecință a dus la soluția emisă.

7. În susținerea recursului, inculpatul Buga Vadim expus următoarele:

- din materialele cauzei a dispărut procesul verbal de ridicare din 17.09.2015, unde a fost indicat ce a fost ridicat de la domiciliul inculpatului și acolo nu este indicat nici un lucru sustras de la părțile vătămate, dar este indicat 15 monete de colecție ce au fost ridicate la efectuarea percheziției din 17.09.2015, dintre care una a fost transmisă părții vătămate Miguș Anna dar nu i-au fost întoarse din care motiv în aduc învinuirea în comiterea tuturor furturilor pe care el nu le-a comis iar cauza a fost fabricată;

- la confruntare Diuc M. nu a spus că a cumpărat de la inculpatul Buga Vadim ceasul TIMEX dar a spus că a procurat doar telefonul;

- persoana din Rîșcani la care a fost găsit telefonul furat de la Supciuc Olga, a comunicat că el a procurat telefonul de pe piață dar nu de la inculpat;

- nu a fost luat în considerație faptul că ușa de la domiciliul părții vătămate Supciuc Maria era descuiată cu cheia proprie dar nu cu instrumentul specializat la domiciliul inculpatului;

- nu există nici o expertiză ce ar demonstra urmele inculpatului la locurile comiterii furturilor;

- inculpatul avea personal o brățară de argint cu greutatea de 11 grame iar brățara furată de la Supciuc Maria cântărea 3 grame, apoi ulterior părții vătămate Supciuc Maria i-a fost întoarsă o brățară de 11 grame, astfel brățara întoarsă părții vătămate de fapt aparține inculpatului;

- nu a fost demonstrat faptul că obiectele ridicate de la inculpat aparțineau părților vătămate, iar unele obiecte din actul de învinuire nici nu au fost ridicate de la inculpat, cum este un cercel de aur;

- partea vătămată Miguș Anna a declarat instanței de apel că moneda întoarsă nu-i aparține;

- 5 monete de colecție și o monedă din aur i-au fost transmise de către martorul Bubuga Oleg;

- 15 monete care au fost ridicate de la domiciliul inculpatului Buga Vadim, nu i-au fost întoarse și a dispărut așa cum a dispărut și lăncișorul lui de argint cu greutatea de 69 grame cu cruce, care au fost ridicate de către ofițerul Școlnic;

- verificarea argumentelor menționate supra cu emiterea unei decizii echitabile.

8. Asupra recursului ordinar declarat de către inculpatul Buga Vadim, a fost depusă referință de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Sergiu Crijanovschi, prin care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului, deoarece nu corespunde după formă și conținut.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Buga Vadim, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, termenul de atac cu recurs a deciziei instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Reieșind din faptul că inculpatul Buga Vadim este vorbitor de limbă rusă, beneficiind de serviciile interpretului în cadrul judecării cauzei în ordine de apel, decizia tradusă fiind expediată lui Buga Vadim la 15 iulie 2018, iar recursul a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 30 iulie 2018, Colegiul penal consideră că recursul este declarat în termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

Din textul recursului Colegiul penal constată, că recurentul nu a indicat nici unul din temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, expunându-și dezacordul cu decizia instanței de apel privind condamnarea acestuia pe faptul furtului de la Miguș Anna, precum și cu aprecierea materialului probator pe caz.

Colegiul penal menționează, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În speță, Colegiul penal constată că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin.(1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate în raport cu soluția primei instanțe, argumentelor apelanților și a materialului probator, cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal reține, că instanța de apel verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de cercetare coroborată a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului Buga Vadim pe ambele capete de învinuire în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, subsidiar verificând materialele dosarului specifică faptul că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția acestuia în comiterea furtului de la Miguș Anna, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, prin apelul procurorului, în care au fost indicate aceleași motive, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile de către instanța de apel, pe care Colegiul penal le însușește din motivul temeiniciei și argumentării acestora, chestiune ce vine în corespundere cu practica judiciară constantă a CtEDO, expusă inclusiv și în hotărârea în cauza Albert c. României din 16.02.2010.

Referitor la invocările recurentului privind dezacordul cu aprecierea probelor, efectuată de către instanța de apel, fiind expusă o critică asupra modalității de redare în decizie și apreciere a declarațiilor martorilor, puse

de către instanță la baza condamnării inculpatului, critică care în opinia recurentului este justificată și impune necesitatea casării deciziei atacate.

În contextul dat, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

În acest sens, este necesar de a menționa că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Astfel, Colegiul penal evidențiază că, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

În contextul dat, Colegiul penal reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, argumentele recurentului în această parte sunt inadmisibile de drept și nu pot constitui temei pentru casarea deciziei instanței de apel.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, Colegiul penal constată, că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legislației procesual-penale, fiind legală și întemeiată, instanța argumentându-și soluția de condamnare a inculpatului Buga Vadim, în comiterea infracțiunilor încriminate.

De asemenea cercetând decizia instanței de apel sub aspectul, aplicării pedepsei inculpatului Buga Vadim, Colegiul penal reieșind din circumstanțele și de vinovăția inculpatului stabilită de instanța de apel, conchide că pedeapsa aplicată este corectă, legală și echitabilă, corespunde atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale,

restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât în partea acestuia cât și a altor persoane.

Rezumând cele expuse, Colegiul penal statuează că temeiurile pe care s-a bazat inculpatul Buga Vadim în recursul declarat, nu sunt imputabile deciziei atacate, deoarece în urma examinării acesteia, se conchide că instanța de apel a analizat obiectiv circumstanțele cauzei și a dat răspuns la toate motivele expuse în apel în coraport cu poziția apărării și a argumentelor de motivare a soluției emise de prima instanță, astfel fiind atestat că decizia instanței de apel corespunde normelor procesual-penale, este legală și întemeiată.

În rest, Colegiul penal consideră că celelalte argumente invocate de către recurent, au o formulare generală și nu pot servi temei pentru casarea deciziei instanței de apel, or, ultima și-a motivat complet soluția emisă acordând deplină eficiență prevederilor legale relevante cauzei.

În ansamblul circumstanțelor constatate, din motiv că temeiurile pentru recurs indicate în cerere nu și-au găsit confirmare, iar la examinarea recursului nu s-au depistat erori de drept, care ar impune soluția casării deciziei instanței de apel, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat în cauză, deoarece este vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către Buga Vadim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 01 martie 2018, emisă în cauza penală în privința lui *Buga Vadim Alexandr*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 decembrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma